

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΑΡΤΕΜΙΟ ΚΑΙ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ ΣΥΜΕΩΝ

1. Ο νεο-ανακηρυχθείς άγιος, Ιουστίνος Πόποβιτς, στύλος Ορθοδοξίας.

Συμμεριζόμαστε την χαρά της Σέρβικης Ορθοδόξου Εκκλησίας για την επίσημη συναρίθμηση του οσίου **Γέροντος Ιουστίνου Πόποβιτς μεταξύ των Αγίων της Ορθοδόξου Εκκλησίας**. Ο Άγιος Ιουστίνος αναδείχθηκε μεγάλη θεολογική και εκκλησιαστική μορφή του 20ου αιώνας, με κύρια χαρακτηριστικά βίου τούς διωγμούς που υπέστη από το άθεο καθεστώς της χώρας του, την ασκητική μετά ταύτα πολιτεία του στην Ιερά Μονή του Τσέλιε, και την διά συγγραφών απογύμνωση του καταστροφικού **ανθρωποκεντρισμού της Ευρώπης, ιδιαίτερα δε των επί εκκλησιαστικού πεδίου παραγώγων αλλά και αιτίων του, του Παπισμού και του Προτεσταντισμού**. Στον φωτισμένο νου του οσίου Ιουστίνου, ο οποίος ως νέος απολογητής, φιλόσοφος και ομολογητής τιμά το όνομα του **παλαιού αγίου Ιουστίνου, φιλοσόφου και μάρτυρος**, οφείλουμε την διαυγέστατη εκτίμηση ότι ο υπό πολλών επαινούμενος και ακολουθούμενος σήμερα Οικουμενισμός είναι η μεγάλη «παναίρεση» του 20ου αιώνας, συμπερίληψη όλων των αιρέσεων, και ότι στην ιστορία της Θείας Οικονομίας υπάρχουν τρεις πτώσεις του Αδάμ, του Ιούδα και του πάπα.

Η θεολογική του σκέψη και τα σοφά θεολογικά του συγγράμματα, που αγκαλιάζουν τούς περισσότερους τομείς του εκκλησιαστικού βίου, σε συνδυασμό με την οσία ζωή και πολιτεία του, εσφράγισαν με πατερικά αποτυπώματα όχι μόνον την Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά την καθόλου Εκκλησία. Ο άγιος Ιουστίνος είναι οικουμενικός πατήρ και διδάσκαλος της Εκκλησίας, στύλος και στήριγμα της απέναντι στις αιρέσεις του Παπισμού και του Οικουμενισμού.

2. Εκ των τεσσάρων επιφανών μαθητών του οι τρεις παρεξέκλιναν

Όλοι οι Ορθόδοξοι με ικανοποίηση προσβλέπαμε στους τέσσερις επιφανείς μαθητές του, τον μητροπολίτη Μαυροβουνίου Αμφιλόχιο (Ράντοβιτς), τον επίσκοπον Μπάτσκα Ειρηναίο (Μπουλοβιτς), τον πρώην επίσκοπο Ζαχουμίου και Ερζεγοβίνης Αθανάσιο (Γιέβτιτς) και τον επίσκοπο Ράσκα και Πριζρένης Αρτέμιο (Ραντοσάβλιεβιτς). Άπαντες, ελληνομαθέστατοι και πατερικώτατοι, ήσαν το καύχημα της Σερβικής Εκκλησίας· οι τρεις πρώτοι μάλιστα και ως καθηγηταί της Θεολογικής Σχολής του Βελιγραδίου διεμόρφωσαν και διαμορφώνουν την κατεύθυνση των θεολογικών σπουδών, ενώ ο τέταρτος, ο επίσκοπος Αρτέμιος, διδάκτωρ και αυτός της Θεολογίας, δεν υστερεί σε θεολογική παιδεία και συγγραφική παραγωγή. Έχει μάλιστα το ιδιαίτερον πλεονέκτημα ότι δεν είναι μόνον επίσκοπος - ποιμήν, αλλά και πνευματικός πατήρ, Γέροντας, πολλών μοναχών και μοναζουσών, αληθινό πρότυπο μοναχού ο ίδιος. Η επαρχία του, το μαρτυρικό Κοσσυφοπέδιο, είναι γεμάτη από μοναστήρια, στα οποία η πλειονότης των μοναχών είναι πνευματικά παιδιά του.

Ο επίσκοπος Αρτέμιος ακολουθεί τον όσιο Ιουστίνo, εκτός της ασκητικής βιωτής και της μοναστικής παραδόσεως, και εις τον μετά παρρησίας έλεγχο του Παπισμού και του Οικουμενισμού. Με υπόμνημα που υπέβαλε το 1998 στην Ιεραρχία της Σερβικής Εκκλησίας αποφασίσθηκε τότε η αποχώρηση της εν λόγω Εκκλησίας από το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, η οποία δυστυχώς δεν πραγματοποιήθηκε μετά από επέμβαση άλλων δυνάμεων και υποχώρηση των αναφερθέντων τριών ισχυρών ιεραρχών. Μετέσχε στο μεγάλο συνέδριο που πραγματοποιήσαμε στην Θεσσαλονίκη, για τον Οικουμενισμό με θέμα: **«Οικουμενισμός. Γένεση-Προσδοκίες-Διαψεύσεις»** (20-24 Σεπτεμβρίου 2004). **Η ορθοδοξότατη και γενναία εισήγησή του** δημοσιεύθηκε στα Πρακτικά του εν λόγω ιστορικού συνεδρίου. Στα εκδιδόμενα από τον ίδιο έντυπα στην επισκοπή του σταθερά διαφωτίζει το ποίμνιο του ελέγχοντας τον Παπισμό και τον Οικουμενισμό, το ίδιο δε πράττει και ο συνεργάτης του πρωτοσύγκελλος Συμεών, **συγκρουσθείς πολλάκις επί θεολογικών θεμάτων με τον επίσκοπο πρώην**

Ερζεγοβίνης Αθανάσιο Γιέβτιτς. Υπέγραψε μετά ευαρίθμων άλλων **Ελλήνων επισκόπων και πολυαρίθμων κληρικών, μοναχών και λαϊκών** την γνωστή **«Ομολογία Πίστεως κατά του Οικουμενισμού»**, που ετοίμασε και διέδωσε με μεγάλη επιτυχία η «Σύναξη Κληρικών και Μοναχών», η οποία ετάραξε και ενόχλησε πολύ τους εκ των Ορθοδόξων Οικουμενιστάς. Το κείμενο της «Ομολογίας» με δική του φροντίδα μεταφράστηκε στα σερβικά, κυκλοφορήθηκε σε μικρό τευχίδιο και υπογράφηκε από πολλούς Σέρβους, κληρικούς και μοναχούς.

Ο ομολογητής επίσκοπος αναφέρθηκε πολλές φορές με υπομνήματα προς την Ιερά Σύνοδο της Σερβικής Εκκλησίας, στην διαβρωτική οικουμενιστική διδασκαλία επισκόπου-καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Βελιγραδίου, χωρίς να κατορθώσει την λήψη οποιωνδήποτε μέτρων, διότι ο εν λόγω καθηγητής προστατεύεται από την ισχυρή τριάδα των μνημονευθέντων ιεραρχών-καθηγητών, κινουμένων δυστυχώς τώρα όχι επί της γραμμής των Αγίων Πατέρων και του Γέροντος των Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, αλλ' επί τα ίχνη των ισχυρών συγχρόνων Οικουμενιστών, συγχρωτιζόμενοι και **φωτογραφούμενοι μετά του πάπα και των καρδινάλιων** του και προωθούντες πλέον ανοικτά στην πολύπαθη, μαρτυρική και αγιοτόκο Σερβία τον φιλοπαπισμό και τον Οικουμενισμό. Ο ένας μάλιστα εκ των τριών, ο επίσκοπος Αθανάσιος Γιέβτιτς, δύο φορές επετέθη υβριστικά και απαξιωτικά κατά το παρελθόν έτος εναντίον των συνταξάντων και υπογραψάντων την «Ομολογία Πίστεως»· την πρώτη φορά στο **συνέδριο που διοργάνωσε τον Ιούλιο του 2009 η ανδρική Ιερά Μονή του Οσίου Νικοδήμου (Γουμένισσα) για τον Άγιο Νικόδημο**, προκαλέσας μεγάλη λύπη και οργή στους πατέρες της Μονής που είχαν υπογράψει την «Ομολογία» και που **τον άκουγαν επίσης να αμφισβητεί ανοικτά διδασκαλίες και γνώμες του Αγίου Νικοδήμου**· την δεύτερη φορά, έπραξε το ίδιο στο συνέδριο που οργάνωσε η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας τον Νοέμβριο του 2009, με αφορμή την αγιοκατάταξη των μελών της οικογενείας του Αγίου Γρηγορίου Παλαμά.

3. Απροκάλυπτος διωγμός εναντίον τον Αρτεμίου και συνεργατών του

Δυστυχώς οι τελευταίες εξελίξεις στην Σερβική Εκκλησία μας εγέμισαν πικρία και λύπη εξ αιτίας του σκληρού διωγμού που εξαπολύθηκε τους τελευταίους μήνες μετά την εκλογή του νέου πατριάρχου Σερβίας Ειρηναίου εναντίον του επισκόπου Αρτεμίου, πρωτοστατούντων των τριών πνευματικών «αδελφών» του, ιδιαίτερα μάλιστα του εξ αυτών Αθανασίου Γιέβτιτς. Και οι τρεις ετύγγχαναν ιδιαίτερης μέχρι τώρα τιμής και σεβασμού εκ μέρους των Ελλήνων πιστών, για την πατερική και ησυχαστική τους συγκρότηση· διερωτώνται τώρα πολλοί και δεν μπορούν να ερμηνεύσουν πώς είναι δυνατόν οι μαθηταί του οσίου Ιουστίνου, του διωχθέντος και συκοφαντηθέντος, να μεταβάλλονται σε διώκτες και συκοφάντες του πνευματικού τους αδελφού. Φαίνεται πώς έπρεπε και εις αυτό ο επίσκοπος Αρτέμιος να ακολουθήσει τον δρόμο του οσίου Ιουστίνου, τον δρόμο των διωγμών και της εξορίας, και μάλιστα όχι από αθέους και απίστους, αλλά από αδελφούς και οικείους στην πίστη. Τον δρόμο της αγιότητας έχουν ανοίξει για τον επίσκοπο Αρτέμιο οι πνευματικοί «αδελφοί» του, ενώ οι ίδιοι φαίνεται ότι εξήλωσαν την δόξα των διωκτών των αγίων.

Τα γεγονότα είναι ολοφάνερα και καμμία παραπληροφόρηση δεν μπορεί να τα αλλάξει. Ο Αρτέμιος είναι ανεπιθύμητος για δύο λόγους, όπως σύντομα εκθέτει ο ίδιος σε σημείωμά του με τίτλο **«Γιατί με διώκουν»**. Εν πρώτοις, διότι ως ποιμήν του μαρτυρικού Κοσσυφοπεδίου, και ουσιαστικά ως εθνάρχης των εκεί Ορθοδόξων Σέρβων, ανθίσταται στην ολοκλήρωση των σχεδίων της δημιουργίας ανεξαρτήτου Κοσσυφοπεδίου ως δευτέρου αλβανικού κράτους στα Βαλκάνια, κατά τα σχέδια της Νέας Τάξης Πραγμάτων, που αποβλέπουν στην εξασθένηση της Ορθόδοξης Σερβίας με τις ευλογίες του Βατικανού, για να ακολουθήσει στη συνέχεια και η εξασθένηση της Ορθόδοξης Ελλάδος κατά το πρότυπο του Κοσσυφοπεδίου. Και δεύτερον για την αποφασιστική του στάση εναντίον του Οικουμενισμού, του Παπισμού και της Παγκοσμιοποίησης, εναντίον των νεωτερισμών στην ζωή και στην Θεολογία. Είναι συγκλονιστικά αλλά και ενδεικτικά του πατερικού και μαρτυρικού του ήθους όσα γράφει στη συνέχεια: «Έτσι, ενωμένοι όλοι αυτοί τους οποίους εμποδίζω στην εκπλήρωση των ατίμων σκοπών τους επιτίθενται από κοινού εναντίον μου έτοιμοι να με απομακρύνουν από την θέση μου, είτε να με εξοντώσουν. Ξέρω ότι όλοι οι προκάτοχοί μου στο θρόνο της Μητροπόλεως

Ράσκας-Πριζρένης, όπως και όλος ο σερβικός λαός στο Κόσσοβο και τα Μετόχια, αιώνες τώρα μαρτυρούσαν και μαρτυρούν με την παραχώρηση του Θεού. Δεν είναι παράξενο που και εγώ έχω την ίδια τύχη. Οι διώκτες μου μπορούν να μου στερήσουν τον επισκοπικό θρόνο, ακόμα και το επισκοπικό αξίωμα, μπορούν να με ανακηρύξουν άρρωστο, με γεροντική άνοια, ακόμα και παράφρονα, μπορούν να κάνουν και πολλές ανομίες τις οποίες ούτε μπορώ να φανταστώ. Όλα θα τα άντέξω με την βοήθεια του Θεού».

Αυτά έχουν ήδη πραγματοποιηθεί. Χωρίς εκκλησιαστική δίκη και απολογία με ολοφάνερη καταστρατήγηση κάθε εννοίας δικαίου, πολιτικού και εκκλησιαστικού, στην τελευταία της συνεδρία η Ιεραρχία της Σερβικής Εκκλησίας, με ισχνή πλειοψηφία, απεμάκρυνε τον επίσκοπο Αρτέμιο από την επαρχία του, χωρίς να του στερήσει την αρχιερωσύνη, τον εκήρυξε δηλαδή έκπτωτο από τον θρόνο του, και ας ορίζουν οι ιεροί κανόνες ότι **δεν μπορεί να αφαιρεθεί από τον επίσκοπο η επισκοπή, προτού να ολοκληρωθεί και τελεσιδικήσει η κατ' αυτού δικαστική διαδικασία: «Την γαρ επισκοπήν απ' αυτού αφαιρεθήναι προ της εκβάσεως του κατ' αυτόν πράγματος, ουδενί Χριστιανώ δύναται δοκείν» (Κανών πζ' της εν Καρθαγένη τοπικής συνόδου)**. Περιφέρεται ήδη ανέστιος και εξόριστος, αναζητώντας φιλοξενία σε κάποια επισκοπή, αφού του απαγορεύθηκε δικτατορικά ακόμη και να επισκεφθεί την επαρχία του· του εστέρησαν δηλαδή, χωρίς καμμία αρμοδιότητα, το αναφαίρετο δικαίωμα που έχει κάθε άνθρωπος να κινείται ελεύθερα και να ταξιδεύει όπου επιθυμεί. Για να του στερήσουν επίσης την πνευματική μοναστική πατρότητα και να τον αποψιλώσουν από τα πνευματικά του τέκνα, του απαγορεύουν, κολοβώνοντας την αρχιερωσύνη που του άφησαν, να εξομολογεί μοναχούς. Ευτυχώς που οι μοναχοί του Κοσόβου διεμήνυσαν στον νέο τοποτηρητή μητροπολίτη Αμφιλόχιο ότι θα εγκαταλείψουν τα μοναστήρια, αν δεν επιστρέψει στην επαρχία του ο μόνος κανονικός επίσκοπος και πνευματικός τους πατέρας επίσκοπος Αρτέμιος. Ανάστατοι και οργισμένοι είναι και οι Ορθόδοξοι λαϊκοί του Κοσσυφοπεδίου και όλης της Σερβίας.

Χειρότερος είναι ο διωγμός εναντίον του στενού συνεργάτου του Αρτεμίου, πρωτοσυγκέλλου Συμεών. Διατύπωσαν ψεύτικες κατηγορίες εναντίον του, ότι δήθεν καταχράσθηκε μεγάλα χρηματικά ποσά που συγκεντρώθηκαν από δωρεές και προορίζονταν για επισκευές και ανακαινίσεις ναών και μονών. Ο επίσκοπος Αρτέμιος διαβεβαιώνει πώς ο,τι έπραξε ο Συμεών το έπραξε με ιδική του εντολή και πώς για όλες τις δαπάνες υπάρχουν τα αντίστοιχα δικαιολογητικά. Επειδή όμως κανένας δεν θα πίστευε ότι ο Αρτέμιος, ο ασκητής επίσκοπος, καταχράσθηκε χρήματα, επέρριψαν την κατηγορία σε αναίτιο και αθώο συνεργάτη του, **ώστε με αυτό να δείξουν ότι μπορεί ο ίδιος να είναι καλός και άγιος, δεν είναι όμως σε θέση να διοικήσει, και οι συνεργάτες του κάνουν ό,τι θέλουν.** Έτσι με την κατηγορία της καταχρήσεως χρημάτων και με την ίδια πρωτοφανή διαδικασία, χωρίς δίκη και απολογία, ο αρχιμανδρίτης Συμεών, που ετοιμάζει στην Θεσσαλονίκη την διδακτορική του διατριβή υπό την επίβλεψη του καθηγητού Δημ. Τσελεγγίδη, συνελήφθη με σήμα της Interpol και κρατείται σε Αστυνομικό Τμήμα της Θεσσαλονίκης, μέχρις ότου αποφασισθεί η απορριφθεί από τις ελληνικές δικαστικές και πολιτικές αρχές η έκδοσή του στη Σερβία, για να δικασθεί εκεί για το δήθεν αδίκημα που διέπραξε.

4. Θα προσκυνήσουν τον πάπα και στη Σερβία.

Έτσι η άδικη δίκη εναντίον του Αρχηγού της πίστεώς μας με προσαγωγή ψευδομαρτύρων, που επανελήφθη στη ζωή πολλών αγίων, συμβαίνει και στις ημέρες μας από άνομα συνέδρια Αρχιερέων, Γραμματέων και Φαρισαίων, με την παρακίνηση και συνδρομή των σχεδιαστών της Νέας Τάξης Πραγμάτων, που επιδιώκουν να βγάλουν από την μέση όσους ανθίστανται στα σχέδια τους, είτε με την ηθική είτε και με την φυσική τους εξόντωση.

Οι επιδρομές του NATO το 1999 στη Σερβία δεν κατόρθωσαν να υποτάξουν την Ορθόδοξη Σερβία, το κατορθώνουν τώρα με την εσωτερική διάβρωση του φρονήματος των Σέρβων ηγετών σε εκκλησιαστικό και πολιτικό επίπεδο. Διαρκούντων των δολοφονικών βομβαρδισμών

με βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου, που ερρίπτοντο με την ευλογία του πάπα, επαναλαμβάνοντας την **ανθρωποσφαγή 800.000 Σέρβων κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο από τούς παπικούς Ουστάσι του "αγίου" καρδινάλιου Στέπινας**, ο ταπεινός και άγιος πατριάρχης της Σερβίας Παύλος, προκάτοχος του Αρτεμίου στην επισκοπή Ράσκας-Πριζρένης, αρνήθηκε πρόταση να δεχθεί και να επιτρέψει επίσκεψη του πάπα στη Σερβία, ο οποίος επίσης πρωτοστατούσε και πρωτοστατεί στην απόσπαση του Κοσσυφοπεδίου από την Σερβία και στην ενίσχυση των Μουσουλμάνων εναντίον των Ορθοδόξων Σέρβων. **Τώρα ο νέος πατριάρχης των Σέρβων Ειρηναίος, αμέσως μετά την εκλογή του, εδήλωσε ότι δυο είναι οι στόχοι της πατριαρχίας του· να επιβάλει εν πρώτοις τάξη και πειθαρχία στις τάξεις των κληρικών, προφανώς για να μην αντιδρούν, όπως ο Αρτέμιος και οι συνεργάτες του, και να προ-**
ετοιμάσει την επίσκεψη του πάπα στη Σερβία του 2013, με αφορμή τον εορτασμό στη Νισς της Σερβίας, γενέθλια πόλη του Μ. Κωνσταντίνου, των 1700 ετών από την υπογραφή του διατάγματος των Μεδιολάνων. Μέσα στο νέο αυτό οικουμενιστικό και νεοποχίτικο πλαίσιο στη ζωή της Σερβίας, η οποία πρέπει να προσκυνήσει τον θρησκευτικό πλανητάρχη, αν θέλει να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διατάχθησαν οι προεστώτες της Εκκλησίας να απομακρύνουν τον ανυπότακτο και ανυπάκουο Αρτέμιο, να σπιλώσουν και να εξασθενήσουν τους δυνατούς και ικανούς συνεργάτες του, όπως τον πρωτοσύγκελλο Συμεών.

Μετά του γράφοντος πολλοί, κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί, συμπαριστάμεθα εν όλη ψυχή και καρδιά προς τους διωκομένους ομόφρονες αδελφούς, ευχαριστούμε τον αγωνοθέτη και στεφανοθέτη Κύριο, διότι αναδεικνύει και στις ημέρες μας ομολογητάς της πίστεως. Λυπούμεθα για τους διώκτας· τους αγαπούμε και προσευχόμεσθε να τους φωτίσει ο Θεός να επιστρέψουν στην πρώτη καλή πορεία τους, στον δρόμο των Αγίων Πατέρων και του Αγίου Γέροντος των Ιουστίνου Πόποβιτς.

Απέναντι στην αποκαρδιωτική και θλιβερή εικόνα των «Ορθοδόξων» πατριαρχών και προκαθημένων, που προσκυνούν ο ένας μετά τον άλλο το θηρίο της Αποκαλύψεως και συμποσιάζονται με την Βαβυλώνα, την πόρνη την μεγάλη (Αποκ. κεφ. 14-18), όπως έγινε αυτές τις ημέρες και στην αγιοτόκο Κύπρο, η στάση του επισκόπου Αρτεμίου και όσων αρχιερέων στην Κύπρο δεν προσκύνησαν το θηρίο, αλλά ακολουθούν το αθώο και εσφαγμένο «Αρνίο», τον Χριστό, «όπου αν υπάγη» (Αποκ. 14, 4), μας εγέμισε με χαρά, καύχηση και ελπίδα. Γιατί αυτοί «ηγοράσθησαν από των ανθρώπων απαρχή τω θεώ και τω αρνίω και ουχ ευρέθη ψεύδος εν τω στόματι αυτών άμωμοι γαρ εισίν» (Αποκ. 14, 5).

Στις προσευχές μας θερμά ικετεύουμε: «Μνήσθητι Κύριε Αρτεμίου αρχιερέως και των λοιπών αρχιερέων, των ορθοτομούντων τον λόγον της Σης αληθείας».

**Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Ζήσης
8 Ιουνίου 2010**

<http://www.impantokratoros.gr/artemios-symevn.el.aspx>